

Dosarul nr. 2ra-2012/2019

nr. 2ra-26/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: I. Chirtoacă)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Iu.Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

DECIZIE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Nicolae Rotaru, prin intermediul
avocatului Vitalie Rotaru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun.
Chișinău împotriva lui Nicolae Rotaru cu privire la încasarea datoriei și rezilierea
contractului de locațiune,

împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 14 septembrie 2017 Consiliul mun. Chișinău a depus cerere de chemare
în judecată împotriva lui Nicolae Rotaru cu privire la încasarea datoriei și
rezilierea contractului de locațiune.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 27 martie 2006,
între Consiliul mun. Chișinău în calitate de locator și Nicolae Rotaru în calitate
de locatar a fost încheiat contractul de locațiune nr. 3/06/012, potrivit căruia
primul transmitea în locațiune încăperile cu altă destinație decât cea locativă din
șos. Hâncești, 20 lit. A (demisol).

Reclamantul a menționat că conform pct. 4.1 al contractului, cuantumul
chiriei anuale începând cu 01 ianuarie 2014 se stabilește în sumă de 3900,07 de
lei.

Partea reclamantă a relatat că în conformitate cu prevederile Legii bugetului
de stat pentru anul 2014, nr. 339 din 23 decembrie 2013, cuantumul chiriei
anuale, începând cu 01 ianuarie 2014 se stabilește în sumă de 3 900,07 de lei.

Pentru anii 2015-2016, conform prevederilor Legii bugetului de stat nr. 72
din 12 aprilie 2015 și nr. 154 din 01 august 2016 și decizia Consiliului mun.
Chișinău nr. 11/15 din 23 decembrie 2014 cuantumul chiriei bunurilor închiriate,
începând cu data de 28 aprilie 2015 a fost stabilită în sumă de 829,97 de lei.

Totodată, reclamantul a mai specificat că, pentru anul 2017, conform Legii
bugetului de stat nr: 279 din 16 decembrie 2016 și deciziei Consiliului mun.

Chișinău nr. 11/15 din 23 decembrie 2014 cuantumul chiriei, începând cu data de 01 ianuarie 2017 a fost stabilită în sumă de 866,47 de lei.

A argumentat reclamantul că în adresa pârâtului Nicolae Rotaru au fost expediate scrisorile nr. 04-120/59 din 27 ianuarie 2014, nr. 04.120/372 din 06 mai 2015 și 04.120/01 din 02 ianuarie 2017 prin care locatarul a fost informat despre modificările operate la cuantumul chiriei anuale și necesitatea de a se prezenta la Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale pentru a semna acordurile adiționale de introducere a respectivelor modificări în contractul de locațiune, vizând modificarea cuantumului chiriei în temeiul Legii bugetului de stat pentru anii 2014-2017 și deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/55 din 23 decembrie 2014.

A precizat reclamantul că acordurile propuse pârâtului Nicolae Rotaru nu au fost semnate pe motiv că acesta nu a fost de acord cu modificările operate.

Totodată, reclamantul a invocat faptul că, în contextul în care încăperile cu altă destinație decât cea locativă de pe șos. Hîncești 20, lit. A (demisol), constituie proprietate municipală, iar cuantumul minime ale chiriei bunurilor proprietate publică au fost stabilite prin Legile bugetului de stat pentru anii 2014-2017, nemodificarea cuantumului chiriei ar fi fost inechitabilă și contrar prevederilor Legii bugetului de stat.

A mai susținut reclamantul că odată ce contractul de locațiune este unul sinalagmatic, iar locatorul și-a îndeplinit obligațiunea de a transmite în locațiune încăperile cu altă destinație decât cea locativă de pe șos. Hîncești 20, lit. A (demisol), nu a efectuat acțiuni ce ar fi împiedicat locatarul să folosească bunul conform destinației, locatarul, la rândul său, este obligat la plata chiriei în termenul prevăzut de contract.

Reclamantul a indicat că ținând cont de calculele efectuate în baza Legii bugetului de stat pentru anii 2014 - 2017 și Deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/55 din 23 decembrie 2014, plata restantă pentru chirie este de 6 462,67 de lei.

Totodată a precizat că, potrivit calculelor efectuate, avansul achitat acoperă chiria conform Acordurilor Adiționale de introducere a unor modificări în contractul de locațiune nr. 03/06/012 din 27 martie 2006 până la 13 februarie 2014.

Cu referire la pretenția de reziliere a contractului de locațiune reclamantul a invocat că aceasta reprezintă o consecință a neachitării chiriei fiind reglementată de art. 906 alin. (1) lit. c) Codul civil, dar și stipulată în prevederile pct. 3.1.1 al contractului.

De asemenea, reclamantul a mai susținut că la 07 iulie 2017, în adresa pârâtului Nicolae Rotaru a fost expediată reclamația nr. 04-120/311 din 20 iunie 2017, care însă, conform adeverinței biroului poștal a rămas nereclamată, fapt confirmat prin copia plicului și a avizului de recepție și pe cale de consecință a fost respectată procedura de soluționare prealabilă a litigiului.

În drept reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 512, 572, 887 și 906 Cod civil.

A solicitat Consiliul mun. Chișinău încasarea de la Nicolae Rotaru în beneficiul său a sumei de 7 645,34 de lei cu titlu de datorie și penalitate precum și rezilierea contractului de locațiune, cu eliberarea încăperilor cu altă destinație

decât cea locativă de pe șos. Hâncești, 20 lit. A (demisol) și restituirea acestora proprietarului în baza actului de predare-primire.

Ulterior Consiliul mun. Chișinău a depus cerere de majorare a pretențiilor în sensul încasării din contul pârâtului Rotaru Nicolae a sumei de 150 de lei cu titlu de cheltuieli pentru citarea publică efectuată prin intermediul ziarului "Timpul".

Prin hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. Chișinău împotriva lui Nicolae Rotaru cu privire la încasarea datoriei și rezilierea contractului de locațiune, a fost admisă parțial fiind dispusă încasarea din contul lui Nicolae Rotaru în beneficiul Consiliului mun. Chișinău suma de 7 645,34 de lei cu titlu de datorie, suma de 270 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată formate din taxa de stat și suma de 150 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru citarea pârâtului și în beneficiul statului suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Rotaru Nicolae și cererea de apel depusă de Consiliul mun. Chișinău, și a fost menținută hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel prin prisma art. 385 din Codul de procedură civilă, art. 195, 199, 201, 206 alin. (1), 208 alin. (1) și (2), 512, 513 alin. (1), 514, 572 alin. (2), 666 alin. (1), 668 alin. (1), 875, 887 alin. (1) din Codul civil, a considerat întemeiată hotărârea primei instanțe, pe care a menținut-o, deoarece aceasta corect a elucidat și constatat circumstanțele cauzei, a verificat și apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei în vederea respingerii cererii de chemare în judecată, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Totodată, Colegiul a menționat că prima instanță întemeiat a reținut că, în virtutea caracterului sinalagmatic al obligațiilor ce rezultă din contractul de locațiune obligația de plată a cuantumului pentru chirie rezultat din contractul de locațiune urma a foi achitată de către Rotaru Nicolae.

Colegiul a reținut faptul că suma de 7645,34 de lei cu titlu de datorie, este confirmată prin actele cauzei, și anume prin înscrisul prezentat de reclamant cu privire la calculul datoriei acumulate de către locatar la plata pentru locațiunea încăperilor nelocuibile (f.d. 11).

Instanța de apel a mai reținut că, modificarea cuantumului chiriei este în legătură de cauzalitate cu reglementările Legii bugetului de stat pentru anii 2014-2017.

Astfel, instanța de apel a reținut drept întemeiată concluzia primei instanțe de respingere a pretenției de reziliere a contractului de locațiune, deoarece art. 737 Codul civil prevede că, rezoluțiunea contractului operează prin declarație scrisă față de cealaltă parte, or, prin reclamația din 20 iunie 2017, nr. 04-120/311 pârâtul a fost notificat de reclamant și în sensul necesității rezilierii contractului de locațiune (f.d. 10).

La 20 august 2019, Nicolae Rotaru, prin intermediul avocatului Vitalie Rotaru, a declarat recurs împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că consideră neîntemeiate actele judecătorești emise de instanțele de judecată ierarhic inferioare, deoarece au fost emise cu încălcarea normelor materiale și procedurale.

Recurentul în susținerea recursului a invocat argumente de fapt și de drept similare celor expuse anterior pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 mai 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei prin scrisoarea de însoțire din 13 iulie 2019 număr de ieșire 6117 (f.d. 120), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către participanții la proces.

Astfel, recursul declarat la 20 august 2019, este în termen.

La 18 septembrie 2019 în adresa Consiliul mun. Chișinău a fost expediată copia recursului depus de către Rotaru Nicolae, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, recepționată de intimat la 24 septembrie 2019 (f.d. 140).

La 05 noiembrie 2019, Consiliul mun. Chișinău a prezentat referință, solicitând să fie respins recursul depus de Rotaru Nicolae, cu menținerea deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, pe care o consideră legală și întemeiată, invocând că instanța de apel a verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a litigiului, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei (f.d. 132-134).

Alte referințe nu au fost depuse.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2019 recursul depus de către Nicolae Rotaru, prin intermediul avocatului Vitalie Rotaru, s-a declarat admisibil pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În corespundere cu art. 432, alin. (2), lit. a), b) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Art. 432, alin. (4) Cod de procedură civilă, statuează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, actele cauzei atestă că Consiliul mun. Chișinău înaintând acțiune împotriva lui Nicolae Rotaru a solicitat încasarea sumei de 7 645,34 de lei cu titlu de datorie și penalitate precum și rezilierea contractului de locațiune, cu eliberarea încăperilor cu altă destinație decât cea locativă de pe șos. Hâncești, 20 lit. A (demisol) și restituirea acestora proprietarului în baza actului de predare-primire.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, Judecătoria Chișinău, sediul Centru prin hotărârea din 06 decembrie 2018 a admis parțial acțiunea și a dispus a încasa din contul lui Nicolae Rotaru în beneficiul Consiliului mun. Chișinău suma de 7 645,34 de lei cu titlu de datorie, suma de 270 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată formate din taxa de stat și suma de 150 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru citarea pârâtului și în beneficiul statului suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 28 mai 2019 a respins apelul declarat de Rotaru Nicolae și cererea de apel depusă de Consiliul mun. Chișinău, și a menținut hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, contrar prevederilor art. 239 CPC, decizia instanței de apel este una nemotivată, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator reținut de prima instanță, argumentele apelanților, precum și normele de drept ce reglementează acest aspect.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Totodată, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi și dispozițiilor conținute în art. 373 alin. (5) CPC, instanța de apel judecând apelul a trecut superficial asupra motivelor apelului.

Astfel, verificând hotărârea atacată cu apel, prin prisma respectării cerințelor legale de indicare a motivelor de fapt și de drept care au format convingerea instanței, Curtea de Apel Chișinău în ce privește apelul declarat, nu a luat în considerație argumentele pe care Rotaru Nicolae le-a indicat în cuprinsul cererii de apel cu toate concretizările depusă la 25 aprilie 2019 (f .d. 87-89).

În acest context, instanța de recurs remarcă că Curtea de Apel Chișinău a examinat apelul depus de către Rotaru Nicolae și apelul depus de Consiliul mun. Chișinău, doar sub aspectul legalității încasării sumelor în urma apariției raporturilor obligaționale corelative ce derivă din semnarea contractului de locațiune și pretenției de reziliere a acestuia, fără a se expune însă cu privire la legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește argumentele lui Rotaru Nicolae cu referire la prevederile art.267 alin. (1) Cod civil, precum că prima instanță eronat a încasat sumele menționate în hotărâre pentru perioada 2014 și a stabilit suma de 3 900 de lei.

Or conform art. 267 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

În acest context apelantul, a invocat că a fost în imposibilitate de a invoca acest temei de drept în cadrul examinării cauzei în instanța de fond din motiv că a fost citat la o altă adresă.

A mai indicat că el nu a efectuat achitări periodice, respectiv, termenul general de prescripție nefiind întrerupt, Astfel, a indicat Rotaru Nicolae că nu sunt relevante prevederile art. 277 alin. (1) lit. b) Cod civil. Or, debitorul nu a efectuat careva acțiuni prin care ar fi recunoscut datoria, neachitând-o nici parțial.

În respectivul context, se accentuează că prin neexpunerea de către instanța de apel asupra tuturor argumentelor din apel, se constată nerespectarea la caz a standardelor unui proces echitabil garantate de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prezumă dreptul la o hotărâre motivată, instanța judecătorească fiind obligată a se expune asupra tuturor obiecțiilor invocate de către subiecți.

Or, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat acțiunea posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a dreptului la un proces echitabil (speța Hiro Balani c. Spaniei, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 09 decembrie 1994).

Prin urmare, din perspectiva celor expuse, este de observat că decizia instanței de apel nu se circumscrie exigențelor art. 239 -241 CPC, în condițiile în care nu sunt analizate raporturile juridice dintre părți prin prisma susținerilor, apărărilor și probelor din dosar, inclusiv asupra existenței abaterilor de la legalitate.

Or, din conținutul normelor procedurale enunțate supra se deduce că, hotărârea judecătorească trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis,

cât și cele pentru care sau respins cerințele părților. O hotărâre judecătorească trebuie să cuprindă în motivarea sa argumentele „pro” și „contra” care au format, în fapt și în drept, convingerea instanței cu privire la soluția pronunțată, argumente care, în mod necesar, trebuie să se raporteze, pe de o parte, la supozițiile și argumentele părților, iar, pe de altă parte, la dispozițiile legale aplicabile raportului juridic litigios, în caz contrar hotărârea se va considera lipsită de suport probatoriu și legal, precum și pronunțată cu nerespectarea prevederilor legale.

De aceea, motivarea hotărârii trebuie să fie clară, concisă și concretă în concordanță cu probele și actele de la dosar, ea constituind astfel o garanție pentru părțile din proces în fața eventualului arbitrar judecătoresc și, de altfel, singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar.

Pe de altă parte, nemotivarea unei hotărâri judecătorești echivalează practic cu soluționarea procesului fără a intra în fondul acțiunii, de natură să justifice casarea cu trimitere spre rejudecare.

Colegiul remarcă că, instanța inferioară avea obligația rezultând din prevederile art. 373 alin. (2) Cod de procedură civilă, de a da un răspuns cert referitor la relevanța unui înscris sau altuia, în condițiile când este obligată să reflecte în hotărâre motivele, relevanța, admisibilitatea, veridicitatea probelor și toate probele în ansamblu, legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei, concluziile sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130 alin. (4) Cod de procedură civilă.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă subliniază rolul pe care motivarea unei hotărâri îl are pentru respectarea art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și arată că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de a proba sau cel puțin de a le aprecia.

De altfel, instanța de apel nu se poate limita să preia total sau parțial poziția doar a unei părți a raportului litigios, ci trebuie să analizeze cauza și să răspundă argumentat la criticile și mijloacele de apărare invocate de ambele părți.

În consecință, raportând circumstanțele stabilite la normele de drept procedurale enunțate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că examinarea cauzei în ordine de apel a avut loc în mod arbitrar, incomplet, evaziv, deoarece soluția instanței de apel, nu întrunește condițiile unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, având în vedere faptul că această soluție nu este motivată, în condițiile în care nu sunt analizate însăși ordinele contestate prin prisma susținerilor, apărărilor și probelor din dosar, de altfel fiind încălcat și principiul nemijlocirii.

Or, în conformitate cu art. 25 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să vizioneze înregistrările video, să

emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată.

Față de cele de preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și de a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul părților la un proces echitabil.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de de către Nicolae Rotaru, prin intermediul avocatului Vitalie Rotaru.

Se casează integral decizia din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. Chișinău împotriva lui Nicolae Rotaru cu privire la încasarea datoriei și rezilierea contractului de locațiune, și se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Galina Stratulat